

Sygn. akt IV CSK 446/21

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z wniosku W.B. i Z.B.
przy uczestnictwie K.W. i W.W.
o zniesienie współwłasności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 października 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego w O.
z dnia 11 marca 2021 r., sygn. akt IX Ca [...]

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c. wskazując na jej cechy konstrukcyjne i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia.

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. W wypadku powołania we wniosku przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. należy

sformułować zagadnienie prawne oraz przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 23 listopada 2010 r., II CSK 344/10, niepubl.). Dla skutecznego natomiast powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej.

Skarżący przedstawili zagadnienie prawne pytając, czy możliwe jest zatwierdzenie projektu podziału nieruchomości w postanowieniu znoszącym współwłasność nieruchomości, w tym zatwierdzenie zjazdu na nieruchomość wbrew obowiązującym przepisom rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie tj. § 78 ust.2 rozporządzenia, poprzez brak w miejscu przecięcia krawędzi jezdni zjazdu i drogi wyokrągłej łukiem kołowym o promieniu mniejszym niż 5 m, powodując zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego ?

Sformułowane zagadnienie prawne powinno odwoływać się w sposób generalny i abstrakcyjny do treści przepisu, który nie podlega jednoznacznej wykładni, natomiast nie może mieć charakteru kazuistycznego i służyć uzyskaniu przez skarżącego odpowiedzi odnośnie do kwalifikacji prawnej pewnych szczegółowych elementów podstawy faktycznej zaskarżonego rozstrzygnięcia, a do takiego rezultatu zmierza wniosek w tym zakresie. Zarówno treść przedstawionych problemów, jak i argumentacja skarżącego powołana w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej stanowią polemikę ze stanowiskiem Sądu drugiej instancji oraz prezentację jego własnego poglądu. Tak sformułowane zagadnienia prawne, z uwagi na treść art. 398³ § 3 i 398¹³ § 2 *in fine* k.p.c., nie mogą być przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego z uwagi na związanie ustaleniami faktycznymi Sądu drugiej instancji dokonanymi w czasie oględzin i eksperymentu, z których wynika, w oparciu o opinię biegłego, że wjazd na nieruchomość

samochodami o masie całkowitej do 3,5 tony będzie możliwy już przy zjeździe, którego szerokość będzie wynosiła 5, 08 m, a z uwagi na położenie budynku na terenie starego miasta wnioskodawcy nie mogą oczekiwać zapewnienia im dostawy do sklepu samochodami o większej ładowności.

Z tych też przyczyn nie jest zasadny wniosek o stwierdzenie oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. Oczywista zasadność skargi kasacyjnej zachodzi wówczas, gdy z samej jej treści wynika w sposób jednoznaczny, że wskazane w skardze podstawy zasługują na uwzględnienie. Oznacza to, że z argumentów przedstawionych we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, bez konieczności dokonywania pogłębionej analizy prawnej lub czynności procesowych sądu, wynika jaskrawa sprzeczność wyroku z przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni i niepozostawiającymi sądowi swobody oceny albo z podstawowymi zasadami orzekania obowiązującymi w demokratycznym państwie prawa. O ile bowiem do uwzględnienia skargi wystarczy, że jej podstawy są usprawiedliwione, o tyle do przyjęcia skargi do rozpoznania niezbędna jest jej oczywista zasadność w wyżej przedstawionym rozumieniu. Skoro twierdzenia skarżących w świetle motywów zaskarżonego nie pozwalają na przyjęcie, że nastąpiły uchybienia przepisom prawa o charakterze elementarnym, to brak podstaw do uznania, że mają charakter oczywisty i widoczny *prima facie*.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 w zw. z 13 § 2 k.p.c.).